

5. Петото правно основание е изведено от това, че тези действия на ответника представляват грешка при прилагане на правото и сериозно нарушение на принципа на правната сигурност, както и на член 4 от Европейския кодекс за добро поведение на администрацията, тъй като ответникът неочаквано е отменил решението си за възлагане на въпросния проект на консорциума на ищеца на основание на твърдяното наличие на „конфликт на интереси“.

Жалба, подадена на 12 юни 2012 г. — Central Bank of Iran/Съвет

(Дело T-262/12)

(2012/C 243/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Central Bank of Iran (Техеран, Иран) (представител: М. Lester, barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отменят Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 г.⁽¹⁾ и Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 г.⁽²⁾, доколкото приетите с тези актове мерки засягат жалбоподателя,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага четири правни основания.

1. С първото правно основание се твърди, че жалбоподателят допуснал явна грешка, като приел, че критериите за включване в списъка към Решение 2012/35/ОВППС на Съвета и Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета са изпълнени.
2. С второто правно основание се твърди, че жалбоподателят не е посочил адекватни или достатъчни основания за включването на жалбоподателя в списъка на лицата и образуванията, към които се прилагат ограничителните мерки.
3. С третото правно основание се твърди, че ответникът не е гарантирал правото на защита на жалбоподателя и правото му на ефективен съдебен контрол.

4. С четвъртото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил без основание или несъразмерно основните права на жалбоподателя, включително правото му на собственост и на добро име.

⁽¹⁾ Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 19, 2012 г., стр. 22).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 12 юни 2012 г. — Schenker/Комисия

(Дело T-265/12)

(2012/C 243/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Schenker Ltd (Фелтам, Обединено кралство) (представители: адв. F. Montag и адв. B. Kacholdt, както и D. Colgan и T. Morgan, solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени член 1, параграф 1, буква а) от Решение на Европейската комисия от 28 март 2012 година относно производство по прилагане на член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39.462 — Спедиторски услуги),

— да се отмени изцяло или при условията на евентуалност да се намали глобата, наложена в член 2, параграф 1, буква а) от обжалваното решение, и

— Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага седем правни основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото правно основание се твърди, че Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателя, принципите на справедлив съдебен процес и на добра администрация, доколкото не е прекратила разследването си, след като е била уведомена, че доказателствата, предоставени от Cleary Gottlieb Steen & Hamilton LLP от името на Deutsche Post AG, са събрани в нарушение на закона.
2. С второто правно основание се твърди, че Комисията е превишила правомощията си, доколкото е приела обжалваното решение, въпреки че съгласно Регламент № 141/1962⁽¹⁾ на Съвета не е била компетентна за това.